Dosarul nr. 4r-2858/25 (4-25008282-02-4r-06082025)

D E C I Z I E

04 mai 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Bețelea
judecători Andrei Cazacicov și Vitalie Budeci

a judecat, fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul contravenientului Ciobanu Vadim, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-311/2025 din 09 iulie 2025,

C O N S T A T Ă:

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 564962 din 27.12.2024, și decizia de sancționare cuprinsă în acesta, Ciobanu Vadim a fost sancționat în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 24 unități convenționale, ceea ce constituie 1200 lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

În acesta, s-a constatat că, la data de 27.12.2024, ora 07:44 min., în mun. Chișinău, bd. Dacia 38, conducând automobilul de model „Honda" cu n/î*****, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită la trafic ca urmare, ieșind de pe un teritoriu adiacent drumului nu s-a asigurat și nu a cedat trecerea legală, încălcând pct. 45 alin. (1) lit. lit. b), d) și alin. (2), art. 39 alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, s-a ciocnit cu automobilul de model „Toyota" cu n/î ***** cauzând pagubă considerabilă.

2. Nefiind deacord cu decizia de sancționare, contravenientul a contestat-o, solicitând anularea acesteia.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-311/2025 din 09 iulie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația contravenientului Ciobanu Vadim.

4.Hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs de către contravenient prin care se solicită admiterea recursului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotîrîri prin care procesul contravențional să fie încetat din lipsa faptului contravenției.

În motivarea cerințelor sale, recurentul în esență a invocat faptul că:

-nu au fost administrate probe ce ar confirma vina contravenientului în comiterea contravenției;

-regulile de circulație au fost încălcate de cealaltă persoană implicată în accident;

-reieșind din înregistrarea video, este cert faptul că victima putea și trebuia să observe din timp că Ciobanu Vadim a început manevra de intrare pe drumul principal și era obligată să frâneze până la oprire pentru a evita tamponarea altul participant în trafic antrenat în efectuarea unei manevre;

-solicită numirea unei expertizei privind circumstanțele comiterii accidentului rutier.

5. Conform art. 471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.* Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe. Careva referințe nu au fost depuse.

6.Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În speță, Colegiul penal reține că instanța de fond corect a constatat fapta imputată contravenientului, așa cum a fost descrisă aceasta în pct. 1 din prezenta decizie.

La cercetarea cazului de contravenție, instanța de fond corect a constatat că, a fost comisă contravenția, persoana poate fi trasă la răspundere și aceasta este vinovată de comiterea acestei contravenții.

Probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate. Instanța de recurs examinând circumstanțele descrise mai sus, a constatat că, acțiunile contravenientului corect au fost calificate potrivit art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiune de mărime corespunzătoare faptei comise.

Totodată, Colegiul penal nu va reține criticile recurentului cu privire la reaprecierea probelor. În continuare, instanța de recurs reține următoarele.

Contravenientul a fost sancționat în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional, adică *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri.*

Deoarece această normă este una de blanchetă, agentul constatator a făcut referire la încălcarea de către contravenient a cerințelor pct. 45 alin. (1) lit. lit. b) și d) și alin. (2) și pct. 39 alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Conform pct. 39 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie: a) să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră şi să circule doar în direcţia permisă de deplasare pe drumul respectiv; b) să cedeze trecerea pietonilor şi vehiculelor care circulă pe acest drum.

Potrivit pct. 45 alin. (1) lit. lit. b) și d) și alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinînd permanent seama de următorii factori: dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; situaţia rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.

Din conținutul mijloacelor de probă anexate la materialele cauzei și examinate în ședința de judecată, rezultă că accidentul a avut loc din vina contravenientului Ciobanu Vadim, fiind probat prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 564962 din 27.12.2024 (f.d.10 dosar contravențional), schița accidentului rutier din 27.12.2024 (f.d.12 dosar contravențional), planșe fotografice (f.d.14 dosar contravențional). Probele menționate resping poziția contravenientului precum că victima putea și trebuia să observe din timp că Ciobanu Vadim a început manevra de intrare pe drumul principal și era obligată să frâneze până la oprire or, potrivit pct. 39 alin. (2) din RCR, în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie: să cedeze trecerea pietonilor şi vehiculelor care circulă pe acest drum, fapt ignorat de către contravenient, ca rezultat s-a ciocnit cu automobilul de model „Toyota” cu n/î *****.

Chiar și din înregistrarea video al momentului accidentului rutier, la care face referire contravenientul în vederea probării nevinovăției sale, se constată că, automobilul de model „Toyota” cu n/î ***** care se deplasa pe drumul principal era în vizorul contravenientului, respectiv, Ciobanu Vadim urma să-i cedeze trecerea.

Cu referire la solicitarea contravenientului Ciobanu Vadim privind numirea unei expertizei privind constatarea circumstanțele comiterii accidentului rutier, se apreciază că nu este rațională în cazul examinat deoarece întrebările formulate nu sunt pertinente, în situația în care s-a constatat dincolo de orice dubiu că anume contravenientul Ciobanu Vadim urma să cedeze trecerea automobilului de model „Toyota” cu n/î ***** condus de către Vopilov Denis. În acest context nefiind relevant faptul dacă victima putea să frâneze, cît și nefiind corectă ipoteza contravenientului precum că victima Vopilov Denis trebuia să-i cedeze deoarece el a început manevra de intrare pe drumul principal și trebuia să o finiseze.

În concluzie versiunea contravenientului precum că nu este vinovat de comiterea accidentului rutier este neîntemeiată or, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul încălcării regulilor de circulație rutieră de către contravenient, soldată cu deteriorarea bunurilor materiale.

Luând în calcul circumstanțele de fapt și drept menționate, Colegiul penal va menține soluția pronunțată de instanța de fond.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe.

În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul contravenientului Ciobanu Vadim, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-311/2025 din 09 iulie 2025 și menține hotărârea fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător Eugeniu Beșelea

judecători Andrei Cazacicov

Vitalie Budeci